

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/146/2020
Identifikačné číslo spisu:	1415201907
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1415201907.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: M. G., bytom L. N. XX, N., právne zast.: Mgr. Jiří Kučera, advokát, so sídlom Trnavská cesta 60, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Ing. F. G., bytom O. XX, N., právne zast.: JUDr. Martina Mrázová, advokátka, so sídlom Šoltésovej 20, Bratislava, 2/ D & K spol. s r.o., so sídlom Hamuliakovo 288, IČO: 35 685 999, 3/ Ing. W. G., bytom O. XX, N., právne zast.: Mgr. Adriana Novomestská, advokátka, so sídlom Trnavská cesta 64, Bratislava, o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 10C/91/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. októbra 2019 sp. zn. 3Co/266/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanému 3/ voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 13.03.2018, č. k. 10C/91/2015-163 žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania existencie dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 31.10.2019 sp. zn. 3Co/266/2018 I. výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol žalobu voči žalovanému 1/ a žalovanému 3/ a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, v II. výroku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu voči žalovanému 2/ zrušil a konanie voči žalovanému 2/ zastavil

a v III. výroku žalovanému 1/ a žalovanému 3/ priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1 Odvolací súd poukázal na to, že predtým ako sa zaoberal dôvodnosťou odvolacej argumentácie žalobcu, skúmal či bol v konaní daný zákonom stanovený okruh strán sporu a teda, či sa konania na strane žalobcu alebo aj na strane žalovaného zúčastnili všetci tí, ktorí sa podľa zákona mali zúčastniť. Podľa odvolacieho súdu konanie o neplatnosti dobrovoľnej dražby je konanie, v ktorom sa z hľadiska vecnej legitímácie či už na strane žalobcu alebo žalovaného, musia zúčastniť v zmysle § 21 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „dražobný zákon“) navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba v zmysle § 21 ods. 2 dražobného zákona. Ide o tzv. nútene spoločenstvo v zmysle § 78 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorého dôsledky vyplývajú z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov právneho vzťahu, bez zreteľa na ich vôľu. V prípade, že sa niektorá z taxatívne vymedzených osôb v § 21 ods. 4 dražobného zákona konania o neplatnosť dražby nezúčastní, súd je povinný takúto žalobu v zmysle § 78 ods. 2 CSP bez ďalšieho zamietnuť.

2.2 Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal skúmaním splnenia procesnej podmienky účasti všetkých subjektov v konaní (resp. ju považoval za splnenú) odvolací súd vyzval strany sporu postupom § 382 CSP na vyjadrenie sa k aplikácii ustanovenia § 78 ods. 1 a 2 CSP vo väzbe na ustanovenie § 21. ods. 2 a 4 dražobného zákona.

2.3 Odvolací súd mal za to, že predmetom konania bola neplatnosť dobrovoľnej dražby, konkrétne nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX., kat. územie G. S.. Predmet dražby bol pôvodne v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho manželky L. G.. Dražbu, ktorej navrhovateľom bol žalovaný 1/ ako záložný veriteľ, vykonal žalovaný 2/, pričom na základe príklepu licitátora sa vlastníkom nehnuteľností stal žalovaný 3/. V predmetnom spore nevystupovala manželka žalobcu, ktorá bola so žalobcom nielen osobou dotknutou na právach v zmysle § 21 ods. 2 dražobného zákona ale aj predchádzajúcou spoluvlastníčkou predmetu dražby. Ako bývala bezpodielová spoluvlastníčka vydraženej nehnuteľnosti musela byť stranou sporu, pretože predmet konania sa nepochybne dotýkal jej práv a povinností. Neoznačenie manželky žalobcu za ďalší subjekt vystupujúci ako strana sporu, hoci táto tvorila s ostatnými tzv. nútene spoločenstvo, predstavoval nedostatok vecnej legitímácie v spore, keďže dražba nemohla byť určená za neplatnú iba vo vzťahu k niektorým subjektom núteného spoločenstva.

2.4 Odvolací súd zároveň vyvrátil argumentáciu žalobcu vo vzťahu k nedostatku vecnej legitímácie, ktorá vychádzala z toho, že konanie sa začalo na základe podkladu písomného podania, ktoré bolo vložené do súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 5C/131/2012 až na pokyn Krajského súdu v Bratislave (v zrušujúcom uznesení 5Co/41/2014), pričom podanie bolo vyčlenené na nové konanie (predmetné konanie). Žalobca mal za to, že zo zrušujúceho uznesenia malo byť zrejmé, že súd vyhodnotil podanie ako úkon, ktorý robila aj manželka žalobcu, ktorá v predchádzajúcom konaní vystupovala ako žalovaná 2/, inak by v konaní o vypratanie nehnuteľnosti nezrušil rozsudok. Žalobca uviedol, že stranou v konaní teda bola aj jeho manželka. Odvolací súd však poukázal na to, že z podania, ktoré bolo možné považovať za neúplný návrh na začatie konania (v súčasnosti žaloba), vyplývalo, že išlo o procesný úkon žalobcu, ktorý namietal platnosť dobrovoľnej dražby. Vzhľadom na formuláciu žalobcu v uvedenom podaní „dolupodpísaný J. Kern“ nebolo možné z neho vyvodiť, že predmetné podanie urobila aj manželka žalobcu, pričom toto nebolo možné vyvodiť ani z podania „doplnenie údajov“ zo dňa 09.05.2013. Manželka žalobcu nič nepodpisovala, žalobca sa o nej nezmienil. Jej účastníctvo nebolo možné založiť ani podaním zo dňa 11.06.2015, ktorým žalobca na výzvu súdu odstraňoval vady neúplného návrhu. Zároveň nebolo možné účastníctvo v spore odvíjať od pokynu Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rámci zrušujúceho uznesenia v konaní sp. zn. 5C/131/2012 dal pokyn, že podanie „odporcov“ treba zaregistrovať ako nový návrh. Odvolací súd poukázal na to, že pokyn súdu vyššej inštancie je záväzný pre súd prvej inštancie len v konkrétnej preskúmvanej veci, a preto pokyn odvolacieho súdu určený okresnému súdu v konaní o vypratanie nehnuteľností nemohol vyvolať účinky v zmysle § 391 ods. 2 CSP aj pre konajúci súd v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zároveň vychádzajúc z

odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia, v ktorom ďalej mal súd prvej inštancie vyzvať „navrhovateľa“ na odstránenie väd podania, ktorého sa navrhovateľ v konaní domáha, bolo možné časť pokynu Krajského súdu v Bratislave označiť za zrejmu nesprávnosť. Odvolací súd mal za to, že sa manželka žalobcu nestala stranou v konaní, pričom táto okolnosť musela byť známa aj žalobcovi, ktorý ju v priebehu konania navrhoval vyslúchnuť ako svedka.

2.5 Pokiaľ v konaní ako jedna zo strán sporu nevystupovala manželka žalobcu, mal súd prvej inštancie aplikovať ustanovenie § 78 ods. 1 a 2 CSP a bez ďalšieho žalobu zamietnuť, a nie pristúpiť k jej vecnému prejednaniu a následne ju zamietnuť z dôvodu nepreukázania existencie dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zároveň zistiť, že žalovaný 2/ v priebehu konania stratil právnu subjektivitu mal súd prvej inštancie voči žalovanému 2/ konanie zastaviť. Za tejto procesnej situácie odvolací súd napadnutý zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 1/ a 3/ potvrdil ako vecne správny, aj keď z iných dôvodov a vo vzťahu k žalovanému 2/ napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie voči nemu zastavil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) a z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ žiadal, aby najvyšší súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s odvolacím súdom zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1 Porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľ namietal v súvislosti s nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa podľa neho nedostatočne vysporiadal s jeho odvolacou argumentáciou týkajúcou sa procesného postupu súdu prvej inštancie poukazujúc na charakter nerozlučného procesného spoločenstva. Podľa dovolateľa odvolací súd uviedol len, že súd nie je viazaný pokynom súdu vyššej inštancie vydanom v inom konaní, pričom časť pokynu Krajského súdu v Bratislave označujúci podanie žalobcu za podanie žalovaných považoval za zrejmu nesprávnosť. Dovolateľ však uviedol, že ak by sa jednalo len o zrejmu nesprávnosť, odvolací súd by nezrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci o vypratanie nehnuteľností aj vo vzťahu k manželke žalobcu.

3.2 Nesprávne právne posúdenie v zmysle dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca videl pri riešení otázky „Či v prípade vyčleneného návrhu na začatie konania z konania, v ktorom účastníci sporovej strany tvoria nerozlučné spoločenstvo má súd v novom konaní, v ktorom povinnosť nerozlučného spoločenstva vyplýva z povahy tohto konania poučiť každého účastníka o jeho právach a povinnostiach podľa § 160 CSP a či v tomto prípade má súd povinnosť skúmať procesné podmienky podľa § 161 CSP a ustáliť si okruh sporových strán?“

4. Žalovaný 3/ sa k dovolaniu vyjadril a žiadal, aby dovolací súd zamietol podané dovolanie v celom rozsahu ako nedôvodné a zaviazal dovolateľa k náhrade trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie ako neprípustné treba odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Dovolateľ namietal nedostatočné vysporiadanie sa s jeho odvolacou argumentáciou týkajúcou sa procesného postupu súdu prvej inštancie poukazujúc na charakter nerozlučného procesného spoločenstva.

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v

danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku náležite vysporiadal s argumentáciou žalobcu uvádzanou v odvolacom konaní vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 78 ods. 1 a 2 CSP vo väzbe na ustanovenie § 21 ods. 2 a 4 dražobného zákona, keď uviedol, že z podania, ktoré bolo možné považovať za neúplný návrh na začatie konania (v súčasnosti žaloba), vyplývalo, že išlo o procesný úkon žalobcu, ktorý namietal platnosť dobrovoľnej dražby, čo vyplývalo aj zo samotnej formulácie v uvedenom podaní „dolupodpísaný J. G.“ Podľa odvolacieho súdu manželka žalobcu nič nepodpisovala, žalobca sa o nej nezmienil. Jej účastníctvo nebolo možné založiť ani podaním zo dňa 11.06.2015, ktorým žalobca na výzvu súdu odstraňoval vady neúplného návrhu. Zároveň nebolo možné účastníctvo v spore odvíjať od pokynu Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rámci zrušujúceho uznesenia v konaní sp. zn. 5C/131/2012 dal pokyn, že podanie „odporcov“ treba zaregistrovať ako nový návrh. Odvolací súd poukázal na to, že pokyn súdu vyššej inštancie je záväzný pre súd prvej inštancie len v konkrétnej preskúmvanej veci, a preto pokyn odvolacieho súdu určený okresnému súdu v konaní o vypratanie nehnuteľností nemohol vyvolať účinky v zmysle § 391 ods. 2 CSP aj pre konajúci súd v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zároveň vychádzajúc z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia, v ktorom ďalej mal súd prvej inštancie vyzvať „navrhovateľa“ na odstránenie väd podania, ktorého sa navrhovateľ v konaní domáha, bolo možné časť pokynu Krajského súdu v Bratislave označiť za zrejmú nesprávnosť. Odvolací súd mal za to, že sa manželka žalobcu nestala stranou v konaní, pričom táto okolnosť musela byť známa aj žalobcovi, ktorý ju v priebehu konania navrhoval vyslychnúť ako svedka.

10. Dovolací súd zároveň uvádza, že nemožno sa stotožniť s argumentáciou dovolateľa, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkami vo vzťahu k procesnému postupu súdu prvej inštancie s poukazom na charakter nerozlučného procesného spoločenstva. Naopak odvolací súd toto pochybenie súdu prvej inštancie napravil a žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, keďže v prebiehajúcom spore ako jedna zo strán sporu nevystupovala aj manželka žalobcu ako osoba dotknutá na svojich právach v zmysle § 21 ods. 2 dražobného zákona a zároveň ako predchádzajúca spoluvlastníčka nehnuteľností, a teda osoba o ktorej to výslovne ustanovuje § 21 ods. 4 dražobného zákona.

11. Z týchto dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci,

významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP.

12. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

13. Nesprávne právne posúdenie v zmysle dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca videl pri riešení otázky „Či v prípade vyčleneného návrhu na začatie konania z konania, v ktorom účastníci sporovej strany tvoria nerozlučné spoločenstvo má súd v novom konaní, v ktorom povinnosť nerozlučného spoločenstva vyplýva z povahy tohto konania poučiť každého účastníka o jeho právach a povinnostiach podľa § 160 CSP a či v tomto prípade má súd povinnosť skúmať procesné podmienky podľa § 161 CSP a ustáliť si okruh sporových strán?“

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu, i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní. Dovolací súd je viazaný len tým, ako dovolateľ právnú otázku nastolí, nie už tým, pod ktoré písmeno § 421 CSP ju podradí.

15. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16. K uvedenej právnej otázke dovolací súd uvádza, že všeobecný súd má povinnosť poučiť účastníka konania v zmysle § 160 CSP, pričom z predmetného ustanovenia nevyplýva povinnosť poučenia na vymedzenie okruhu strán sporu. Žalobca je subjektom práva, ktorý kvalifikovane tvrdí, že jeho subjektívne právo bolo porušené, alebo ohrozené a zároveň musí v konaní riadne označiť subjekty, ktoré vystupujú na strane žalobcu ako aj subjekty rušiteľov svojho práva (žalovaných). Ide o výlučnú vec žalobcu, zodpovednosť za stanovenie okruhu subjektov má práve žalobca, ktorý v konaní vystupuje ako pán sporu (dominus litis). Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí postupoval správne keď potvrdil zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie, avšak z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie, keďže v spore nevystupovala manželka žalobcu ako osoba dotknutá v zmysle § 21 ods. 2 dražobného zákona a zároveň ako predchádzajúca spoluvlastníčka nehnuteľnosti. Neoznačenie manželky žalobcu za ďalší subjekt vystupujúci ako strana sporu, hoci táto tvorila s ostatnými tzv. nútené spoločenstvo, predstavuje nedostatok vecnej legitímácie v spore, keďže dražba nemohla byť určená za neplatnú len vo vzťahu k niektorým subjektom núteného spoločenstva.

17. Dovolací súd zároveň uvádza, že v zmysle § 161 CSP súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Kedykoľvek v priebehu konania súd zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný, alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Ak súd zistí, že ide o neodstrániteľnú vadu konania, musí uznesením konanie zastaviť. Ak ide o odstrániteľnú vadu konania, musí najskôr subsidiárne vyčerpať všetky procesné možnosti nápravy absencie tejto procesnej podmienky a až v prípade, ak by tieto možnosti nápravy nedostatku procesnej podmienky zlyhali, v nasledujúcich prípadoch súd uznesením konanie zastaví. Dovolací súd však poukazuje na to, že ustálenie okruhu strán sporu (vecná legitímácia) nepatrí do povinnosti súdu skúmať procesné podmienky, keďže vecnú legitímáciu nemožno považovať za procesnú podmienku. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom

hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). (III. ÚS 517/2011). Odvolací súd správne postupoval, keď sa najprv zaoberal okruhom strán sporu, pričom uviedol, že preskúmanie tejto otázky vzťahujúcej sa k vecnej legitimácii je imanentnou súčasťou každého súdneho rozhodnutia, pričom túto otázku skúma súd vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade ak ju žiadna zo strán nenamietne. Zo znenia ustanovenia § 21 ods. 2 dražobného zákona vyplýva, kto je oprávnený podať žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pričom § 21 ods. 4 dražobného zákona taxatívnym konaním stanovuje kto sa má predmetného konania zúčastniť. V prípade, že niektorá z osôb označená ako strana sporu nie je žalobcom alebo jedným zo žalobcov, musí nevyhnutne vystupovať na strane žalovanej (2Cdo/66/2008). V prípade, ak sa niektorá z osôb vymedzených v § 21 ods. 4 dražobného zákona konania o neplatnosť dražby nezúčastní (v predmetnom spore manželka žalobcu ako predchádzajúci spoluvlastník), súd je povinný takúto žalobu zamietnuť.

18. Žalobca poukázal na to, že súd riadne neustálil okruh strán sporu na strane žalobcu. Okruh strán sporu však bol jednoznačne ustálený, keďže ako žalobca vystupoval M. G. a nebolo úlohou súdu v zmysle § 160 a § 161 CSP určiť a následne poučiť strany sporu o tom, že pre rozhodovanie v merite veci a prípadnú úspešnosť v spore bolo potrebné v žalobe označiť aj manželku žalobcu L. G.. Odvolací súd správne poukázal na to, že súd prvej inštancie mal aplikovať ustanovenie § 78 ods. 1 a 2 CSP a na základe toho bez ďalšieho žalobu zamietnuť, a nie pristúpiť k jej vecnému prejednaniu a následne ju zamietnuť z dôvodu nepreukázania existencie dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby, avšak toto pochybenie napravné v odvolacom konaní odvolací súd, ktorému neostávalo nič iné, len zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, avšak z dôvodu nedostatku vecnej legitimácie.

19. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku žalovaného na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.